

Ευδοκίας Βαλτά -Νιτσοπούλου, Πλωτές γυναίκες: Το ιδεώδες μιας τελειότητας

Εφ. 7^η ΜΕΡΑ, Τετάρτη, 12 Ιουλίου 2017

Διαμαντής Αξιώτης, ΠΛΩΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, μυθιστόρημα, ΚΑΠΑ εκδοτική, σελ. 390, Αθήνα 2017.

Το να μάθεις να εμβαπτίζεσαι σ' ένα κείμενο – μυθιστόρημα, προϋποθέτει, πριν από οτιδήποτε άλλο, ότι θέλεις πολύ και κυριολεκτικά να πιστεύεις στα «μάτια» της φαντασίας σου και στην λειτουργία της. Οι εικόνες που καταλήγουν σε εμάς είναι αποτέλεσμα επιλογών, αποφάσεων και αρνήσεων του καλλιτέχνη-συγγραφέα, μπρος στη άδεια λευκή του κόλλα... ή οθόνη!

Του να του δώσουμε ειλικρινή προσοχή, σημαίνει να δώσουμε στον εαυτό μας μιαν ευκαιρία να ανακαλύψει τι προσθέτει το κείμενο αυτό στον προσωπικό διαθέσιμο χώρο της αόρατης όρασης μας.

Υπάρχει πάντα κάτι στα μεγάλα κείμενα που εκφοβίζει και πτοεί, κείμενα διάσημα ή όχι.

Υπάρχει και μία αύρα που δεν διαφεύγει κανενός και είτε ελκύει είτε διαταράσσει ή διχάζει τον αναγνώστη-κριτή.

Η πρώτη ανάγνωση δίνει την δυνατή εντύπωση ...αλλά και την υποψία ότι ίσως να είναι εντύπωση υπερβολική, εντύπωση ότι υπάρχει κατιτίς που μας διαφεύγει, εντύπωση ότι μια δεύτερη ανάγνωση θα δώσει μία δέουσα εμβάθυνση.

Έτσι λοιπόν, η μετά 15 έτη, δεύτερη έκδοση των ΠΛΩΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ του Διαμαντή Αξιώτη μας δίνει την ευκαιρία για μια εμβάθυνση, μας καθησυχάζει για το ορθόν της «πρώτης εντύπωσης», συν του ότι, οι προσωπικές μας «ματιές» έχουν

εμπλουτισθεί ή όχι, έχουν φιλτραριστεί ή όχι, έχουν αποκτήσει φάσμα ευρύτερο ή όχι.

Σήμερα λοιπόν νιώθουμε ότι βαθύτερα:

- Ανακαλύψαμε την ουσία των χαρακτήρων των ηρώων
 - Αντιμετωπίσαμε την αλήθεια των συναισθημάτων τους
 - Μαντέψαμε αυτά που δεν ειπώθηκαν
 - Αναγνωρίσαμε την ουσία ενός κόσμου που χάθηκε, μεγαλειώδους και εορτάσιμου.
 - Χαϊδέψαμε μαζί με τους πρωταγωνιστές το ιδεώδες μιας τελειότητας.
 - Νιώσαμε ότι ο χρόνος σταμάτησε και ξανακύλησε
 - Καταλάβαμε ότι βλέπαμε χωρίς να γνωρίζουμε τα πάντα για την πόλη και τον κόσμο της.
 - Νιώσαμε να γεννιέται ένα φως που στολίζει με περίσσια χάρη την πόλη του τώρα.
 - Γνωρίσαμε προβλήματα της ιστορίας
 - Γνωρίσαμε την παρουσίαση της μεταμόρφωσης της πόλης και της κοινωνίας της
 - Διαισθανθήκαμε την πρωτόγονη φύση του λαμπρού παρελθόντος.
 - Συμπονέσαμε αυτούς που αποποιήθηκαν την προσαρμογή στις αλλαγές συνθηκών
 - Αποποιηθήκαμε και μείς, «θεωρητικά» και «υπό επιρροή», το προφανές
 - Γίναμε μέρος του μυστηρίου του παρελθόντος
 - Βρήκαμε τον χρόνο να ξεγελασθούμε, σ' έναν κόσμο της σκέψης
 - Ψηλαφήσαμε και ψάξαμε την πραγματικότητα της πόλης μας
 - Γίναμε μέρος ενός μυστηρίου και μιας δυσκολίας του «οράν» το σήμερα μέσω του χθες και αντίστροφα
 - Κατακτήσαμε την ελευθερία χώρου και χρόνου, να μετακινούμαστε στο δομικό ιστό της πόλης, ωραιότερο ή χειρότερο, κατά εποχές
 - Αφεθήκαμε στην γλύκα του «πίνακα» του Αξιώτη για την πόλη μας
 - Είδαμε μια ιστορία να χτίζεται
 - Στοχασθήκαμε στην «λειτουργία» του κειμένου, σαν καλειδοσκόπιο
 - Συλλάβαμε το μεγαλείο «ιεροτελεστιών» διαφορετικών κοινωνικών ομάδων του τότε
 - Καταλάβαμε την λογική ενός οράματος που χαρακτήριζε πρωταγωνιστές
 - Συναϊνέσαμε στο αναποδογύρισμα των πραγμάτων
 - Είδαμε ζωές να διαλύονται
 - Ξεπεράσαμε το σοκ της πρώτης μας ματιάς, στον «πίνακα» τέλους, της ομαδικής φυγής των Δούκα
 - Δε φοβόμαστε πια τις σκιές
 - Μάθαμε στην προσδοκία και ξεχάσαμε την βαρύτητα και τη νωθρότητα του κόσμου των ηρώων του Δ. Αξιώτη
 - Αναποδογυρίσαμε τον «καθρέφτη της Πλουσίας» και δοκιμάσαμε την ειρήνη αυτών που «διαρκούν»
 - Αποδεχθήκαμε όμως και το εφήμερο της ζωής και των επιδιώξεων της
- Ο σκοπός του βιβλίου, νιώθω ότι ήταν η «εκμόχλευση» του πλησιάζματος μιας εποχής της κοινωνίας της Καβάλας και της ανατροπής της.

Μοχλός, το «ζωγραφικό κείμενο» του Δ. Αξιώτη και ο θεατής-αναγνώστης-μέτοχος, υποχρεωμένος να εκτιμήσει το κύρος και την δύναμη

της προσωπικής του ματιάς, δηλαδή της δέσμης αντιλήψεων, αναμνήσεων και τρόπου που αξιολογεί την ποιότητα της πραγματικότητας του.

Πέρα από όλα τα παραπάνω, πιστεύω και στο σινεμά αγαπητέ κ. Αξιώτη... και ένα κινηματογραφικό σενάριο των ΠΛΩΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ θα ήταν η φυσική τρίτη τους συνέχεια-περιπέτεια, μετά τις δυο απολαυστικές αναγνώσεις τους.

Ευδοκία Βαλτά – Νιτσοπούλου